

Velkomst til Karin og Kaj og tillykke til Gitte og Peter med deres nye hus.

Bestyrelsesåret startede med at Michaels nr. 28 flotte nye hjemmeside gik i luften.

Ved valget indtrådte Michael nr.16 i bestyrelsen. Et tiltrængt frisk pust.

Sidst i november havde vi første arbejdsdag med ikke så mange deltagere (3?). Formanden glimrede f.eks. ved sit fravær. Vi drøftede efterfølgende forskellen på frivilligt arbejde og bestyrelsesarbejde og om vi skulle indføre en betalingsordning, så man kunne udeblive med god samvittighed i stil med den ordning vi har på havnen, hvor man betaler 500kr., hvis ikke man deltager i de fællesarbejdsopgaverne. Så kan man holde fri med god samvittighed. En arbejdsopgave kan til gengæld blot være at komme med kaffe til det arbejdende folk. Der kommer et forslag desangående.

Året igennem har vi fulgt med i engen og sidst på året aftalte vi, at vi ville høre kommunen om vi kunne få flere dyr på og få det sidste stykke med hybenroser indenfor indhegningen. Når kalvene går der frem til og med december når de faktisk at græsse arealet pænt ned. Carsten nr. 24 har troligt slået hybenroserne 2-3 gange om året i de seneste 5 år. Det har ikke bekæmpet dem men trods alt holdt dem i ave. Og der findes ikke myndighedskrav om at vi skal gøre det, kun opfordringer. Engen er til gengæld et §3 beskyttet område, som i korte træk betyder, at vi skal lade det være, som det "er", dog må træer ikke blive over 5 år og dem der er over 5 år ikke fældes, og vi må ikke fjerne sten. Problemet er imidlertid, at der ikke er noget natur, der bare "er" – det vokser, det skidt. Vi kan godt lade engen passe sig selv i nogle år, men vi vil se hybenrosen brede sig sammen med slåen, tjørn, roser osv.

Flere spørger hvorfor vi ikke bare bestiller en maskinstation og får det hele slået. For det første er der stenene, for det andet kommer der selvgødning. Husk på, at alt det græs kalvene æder fjernes fra området, når de slagtes – og det er faktisk en del gødning og en væsentlig årsag til at vi ikke har brændenælder, tidsler og bynke på området. Kan man så ikke samle det slåede op? Jo, men det koster penge – også at komme af med det. Vi har sågar drøftet at etablere eget traktorlaug med vejhøvl og grønthøster. Men hvor skal det stå og hvem skal vedligeholde og må det bruges privat eller lejes ud? Som vi gør nu, forringer vi langsomt gødningen og planters vækstbetingelser og fremmer græsarterne. Men summasummarum er afgræsning i bestyrelsens øjne den eneste bæredygtige økonomisk forsvarlige løsning på at bevare engen, som den "er". Vi er en meget lille grundejerforening med et beskedent økonomisk råderum, så vi skal tænke os godt om, når der skal findes løsninger.

Bestyrelsen har hele tiden bestræbt sig på at finde løsninger som flest mulige kan leve med og med behørigt hensyn til det mindretal, der vil noget andet - men det er ikke nemt.

Bestyrelsen henvendte sig telefonisk først på året til Landbrug Syddjurs for at høre, om vi kunne få et møde og snakke om at indlemme den sidste klynge af hybenroser foran Lis og Per nr. 62 i indhegningen. Vi kunne altid forhøre os, men med en skriftlig fremstilling med kort over område og indhegning. Suk. Vi gik lidt i stå og pludselig var det april og næste arbejdsdag. Og sikke et fremmøde – nok til at grøften også blev ordnet. Vi flyttede hegnet lidt tilbage nede mod vandet, så man nu kan gå rimeligt tørskoede hele vejen rundt om indhegningen – et stort ønske fra især hundeejere.

I forsommeren klippede vi lidt grene af nede hos numrene 54 -60, fordi skraldebilen havde været på strømboksen. Det ser ud som om skraldebilen har opført sig pænt siden.

Allerførst på sommeren dukkede Per nr. 62 op på min adresse og annoncerede et møde hos ham senere samme dag. Jeg mødte op og det gjorde Lene og Mogens nr.64 også. Mødet passede egentlig fint, da bestyrelsen var gået lidt i stå med kommunen. Vi drøftede de forskellige muligheder og nåede frem til at hegnet kunne gå 10 -15 meter fra Lene og Mogens og så ind omkring Lis og Per, så vi ville få hybenroserne med og så må vi finde en ordning, hvor bevoksningen foran Lene og Mogens kan slås 1 - 2 gange årligt. Jeg lavede et udkast til Landbrug Syddjurs, som jeg sendte videre til bestyrelsen som oplæg. Det blev imidlertid sendt videre til Landbrug Syddjurs uredigeret. De svarede ikke på vores spørgsmål, men sendte en naturmedarbejder ud for at kigge og sender forslaget i høring hos 3 af de 32 ejere af engen, som grænser tættest op til hegnet.

I skrivende stund venter vi på at Landbrug Syddjurs kommer hjem fra ferie, mens vi læser naturmedarbejderens "analyse" igen og igen for at forstå den. Han mener ikke, der er flere hybenroser foran Lis og Per, end vi kan rykke op og han mener, vi skal gå over til vinterafgræsning alene, da sommerafgræsning fremmer væksten af græsser.

Det hele ligger på Syddjurs' hjemmeside:

<https://aabenindsigt.syddjurs.dk/sag/22/17340>